

CĂTRE
JUDECĂTORIA SECTOR 3
DOMNULE PREȘEDINTE

Subsemnatul SECU CRISTIAN ADRIAN, reclamant în dosar nr. 7114/301/2021 ,
depun

NOTĂ DE ȘEDINȚĂ

În temeiul art. 29 din Legea 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale

EXCEPȚIA DE NECONSTITUȚIONALITATE

- În principal , a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 192/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, precum și pentru modificarea lit. a) a art. 7 din Legea nr. 81/2018 privind reglementarea activității de telemuncă,

- În subsidiar, a art. 1 pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.192/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, precum și pentru modificarea lit. a) a art. 7 din Legea nr. 81/2018, care a modificat art. 13 lit.a) din Legea 55/2020.

MOTIVE

Cu privire la admisibilitatea excepției

- Prevederile atacate nu au fost declarate neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale
- Excepția a fost ridicată în fața unei instanțe judecătorești din România
- Excepția are legătură cu rezolvarea cauzei

Cu privire la fondul excepției

În esență, OUG nr. 192/2020 pentru modificarea și completarea [Legii nr. 55/2020](#) privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, precum și pentru modificarea [lit. a\) a art. 7 din Legea nr. 81/2018](#) privind reglementarea activității de telemuncă este afectată de vicii de neconstituționalitate extrinseci, care duc la neconstituționalitatea *în ansamblul său*, fiind dat cu încălcarea art. 1 alin. 3) și alin.5) coroborat cu art. 79 alin.1) din Constituție , iar în subsidiar, articolul

I pct 1 din OUG nr. 192/2020 este neconstituțional fiind dat cu încălcarea art.53, art. 115 alin. 4) și 6) și art. 147 alin.4) din Constituție

1. Înfrângerea principiilor legalității și loialității, și încălcarea normelor constituționale ale art. 1 alin. 3) și alin.5) din Constituție coroborat cu art. 79 alin.1) din Constituție

OUG 192/2020 este dat cu încălcarea principiului legalității întrucât:

- Adoptarea ordonanței s-a făcut fără a se solicita avizul obligatoriu al Consiliului Legislativ, avizul acestei instituții fiind cerut după adoptarea Ordonanței de Urgență
- Adoptarea ordonanței s-a făcut fără solicitarea avizului Consiliului Economic și Social
- Adoptarea ordonanței s-a făcut în lipsa avizului de oportunitate al Departamentului pentru Relația cu Parlamentul din cadrul Secretariatului General al Guvernului

Astfel, Deciziile Curții Constituționale nr. 229/2020 , nr. 139/2019 și 339/2020 se aplică *mutatis mutandis* și cu privire la prezenta excepție de neconstituționalitate

1.1 Adoptarea ordonanței s-a făcut fără a se solicita avizul obligatoriu al Consiliului Legislativ

OUG nr. 192/2020 a fost adoptat de prim-ministrul demisionar Ludovic Orban la data de 05.11.2020, iar așa cum reiese din Avizul nr. 1134/06.11.2020 al Consiliului legislativ, Secretariatul General al Guvernului a transmis proiectul de Ordonanță spre avizare la o zi după adoptare, prin adresa nr. 437/6.11.2020 , înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr. D1200/06.11.2020. De asemenea, la aceeași dată de 05.11.2020, prin Hotărârea Guvernului nr. E250/05.11.2020 a fost supus spre adoptare Parlamentului proiectul de lege privind adoptarea OUG nr. 192/2020, în aceeași formă ca și ordonanța.

Legiuitorul constituant a reglementat în art.79 din Legea fundamentală rolul Consiliului Legislativ, de „organ consultativ de specialitate al Parlamentului, care avizează proiectele de acte normative în vederea sistematizării, unificării și coordonării întregii legislații”. Concretizând aceste prevederi constituționale, art.4 alin.(1) din Legea nr.73/1993 pentru înființarea, organizarea și funcționarea Consiliului Legislativ, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.1122 din 29 noiembrie 2004, prevede că „**Proiectele de ordonanțe și de hotărâri cu caracter normativ se supun spre adoptare Guvernului numai cu avizul Consiliului Legislativ cu privire la legalitatea măsurilor preconizate** și la modul în care sunt realizate cerințele prevăzute la art.3 alin.(3), care se aplică în mod corespunzător.” De asemenea, art.9 alin.(2) din Legea nr.24/2000 privind normele de tehnică legislativă

pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.260 din 21 aprilie 2010, stabilește că **„După elaborarea lor și încheierea procedurii de avizare prevăzute la alin.(1), proiectele de legi, propunerile legislative, precum și proiectele de ordonanțe și de hotărâri cu caracter normativ ale Guvernului se supun în mod obligatoriu avizării Consiliului Legislativ.”**

Această din urmă dispoziție legală subliniază importanța rolului pe care Consiliul Legislativ îl are în cadrul procesului de legiferare, prin aceea că avizul acestui organ este emis doar după ce procedura de elaborare a actului normativ a fost încheiată, înglobând eventualele modificări propuse prin avizul altor autorități competente în materie, astfel că reprezintă o evaluare finală și globală a actului normativ înainte de a fi supus adoptării sale.

Din conținutul prevederilor constituționale și legale mai sus arătate **se desprinde ca fiind evidentă obligația Guvernului ca, înainte de a adopta o ordonanță de urgență, să solicite avizul Consiliului Legislativ.** Nerespectarea acestei obligații duce la neconstituționalitatea în integritate a actului normativ adoptat,

Ca urmare a solicitării adresate, Consiliul Legislativ, în îndeplinirea atribuțiilor sale constituționale ce privesc asigurarea sistematizării, unificării și coordonării întregii legislații, are posibilitatea de a-și exprima opinia cu privire la: legalitatea măsurilor preconizate; concordanța reglementării propuse cu Constituția, cu legea-cadru în domeniu, cu reglementările Uniunii Europene și cu actele internaționale la care România este parte, iar în cazul proiectelor de lege și al propunerilor legislative, natura legii și care este prima Cameră ce urmează a fi sesizată; asigurarea corectitudinii și clarității exprimării juridice, înlăturarea contradicțiilor sau necorelărilor din cuprinsul proiectului de act normativ, asigurarea caracterului complet al prevederilor sale, respectarea normelor de tehnică legislativă, precum și a limbajului normativ; prezentarea implicațiilor noii reglementări asupra legislației în vigoare, prin identificarea dispozițiilor legale care, având același obiect de reglementare, urmează să fie abrogate, modificate sau unificate, precum și prin evitarea reglementării unor aspecte identice în acte normative diferite[art.3 alin.(3) din Legea nr.73/1993].

Deși avizul Consiliului Legislativ este consultativ, art.10 alin.(4) din Legea nr.24/2000 prevede că observațiile și propunerile privind respectarea normelor de tehnică legislativă vor fi avute în vedere la definitivarea proiectului de act normativ, iar neacceptarea acestora trebuie motivată în cuprinsul actului de prezentare a proiectului sau într-o notă însoțitoare. Legiuitorul delegat nu a fost interesat și nu a permis ca acest organ consultativ să-și îndeplinească rolul său constituțional, ignorând dispozițiile Legii nr.24/2000 și pe cele ale art.1 alin.(5) din Constituție ce urmăresc asigurarea calității actelor normative

Potrivit dispozițiilor art.4 alin.(3) ultima teză din Legea nr.73/1993, în cazul ordonanțelor de urgență, Consiliul Legislativ trebuie să emită avizul său în 24 de ore, dar dacă avizul nu este dat în acest termen, aceasta nu împiedică desfășurarea procedurii legislative.

Termenul în care trebuie exprimat punctul de vedere al Consiliului Legislativ curge de la data înregistrării la Consiliul Legislativ a solicitării de avizare a proiectului de act normativ. Nu este suficient ca solicitarea de aviz privind proiectul de ordonanță de urgență să fie înregistrată în ziua publicării Ordonanței de Urgență în Monitorul Oficial, pentru că altfel s-ar compromite chiar rolul Consiliului Legislativ, iar dispozițiile Constituționale ale art. 79 ar fi golite de conținut. Astfel, data înregistrării la Consiliul Legislativ a adresei de solicitare a avizului său este certă, și anume 6 noiembrie 2020, prin urmare la data emiterii ordonanței de urgență, Guvernul nu a solicitat avizul Consiliului Legislativ și astfel a încălcat art.1 alin.(3) și (5), precum și art.79 alin.(1) din Constituție.

1.2 Adoptarea ordonanței s-a făcut fără solicitarea avizului obligatoriu al Consiliului Economic și Social

În ceea ce privește lipsa avizului Consiliului Economic și Social, conform fișei normative aflată pe siteul oficial al Camerei Deputaților PL-X nr. 31/2021 privind Legea de aprobare a OUG nr.192/2020, http://www.cdep.ro/pls/proiecte/upl_pck_proiect?idp=19101 , dar și din răspunsul primit prin adresa 2488/18.03.2021, acesta nu a fost solicitat.

Potrivit art.141 din Constituție, „Consiliul Economic și Social este organul consultativ al Parlamentului și al Guvernului în domeniile de specialitate stabilite prin legea sa organică de înființare, organizare și funcționare”. Potrivit art.2 alin.(1) și (2) din Legea nr.248/2013 privind organizarea Consiliului Economic și Social, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.740 din 2 octombrie 2015, cu modificările și completările ulterioare, „(1) **Consiliul Economic și Social este consultat obligatoriu asupra proiectelor de acte normative inițiate de Guvern** sau a propunerilor legislative ale deputaților ori senatorilor. Rezultatul acestei consultări se concretizează în avize la proiectele de acte normative. (2) Domeniile de specialitate ale Consiliului Economic și Social sunt: g) **drepturi și libertăți cetățenești**, h) **politicile în domeniul sănătății**, i) **politici în domeniul educației[...]**, iar, potrivit art.5 lit.a) din același act normativ, „Consiliul Economic și Social exercită următoarele atribuții: a) **avizează proiectele de acte normative din domeniile de specialitate prevăzute la art.2 alin.(2)**, inițiate de Guvern, precum și propunerile legislative ale deputaților și senatorilor, invitând inițiatorii la dezbaterile actelor normative.”

În aplicarea normelor constituționale de referință, Legea nr.24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative impune, prin art.31 alin.(3), anterior citat, ca forma finală a instrumentelor de prezentare și motivare a proiectelor de acte normative să facă referiri la avizul Consiliului Legislativ și, după caz, al altor autorități avizatoare, precum Consiliul Economic și Social. Desigur că, nu este obligatorie și obținerea unui aviz, iar procedura legislativă nu poate fi obstrucționată de pasivitatea autorităților avizatoare. Însă, în cauză, un astfel de aviz nu a fost solicitat.

Măsurile adoptate în conținutul actului normativ privesc politici în **domeniul sănătății, domeniul educației, drepturi și libertăți cetățenești și sfera relațiilor de muncă și administrației publice.**

În concret, instituirea obligativității purtării măștii de protecție în spațiile publice, spațiile comerciale, mijloacele de transport în comun și la locul de muncă (art. I pct. 1) constituie o prevedere de natură a intra în **sfera drepturilor și libertăților cetățenești și domeniul sănătății**; reglementarea muncii la domiciliu sau în regim de telemuncă, precum și organizarea programului de lucru de către angajatorii din sistemul privat, autoritățile și instituțiile publice centrale și locale, regiile autonome, societățile naționale, companiile naționale și societățile la care capitalul social este deținut integral sau majoritar de stat ori de o unitate administrativ-teritorială, cu un număr mai mare de 50 de salariați (pct. 2, pct. 3 și art. II) constituie prevederi de natură a intra în **sfera relațiilor de muncă și a administrației publice**; măsura suspendării activităților care impun prezența fizică a antepreșcolărilor, preșcolărilor și elevilor în unitățile de învățământ și continuarea activităților didactice în sistem on-line (pct. 4) sunt de natură a intra în **sfera educației**.

Ca urmare, având în vedere dispozițiile constituționale și legale citate, absența solicitării avizului Consiliului Economic și Social este de natură să susțină neconstituționalitatea extrinsecă a OUG nr. 192/2020 *in integrum*, în raport de prevederile art.1 alin.(3) și (5) din Constituție.

Principiul loialității

În ceea ce privește respectarea prevederilor legale și constituționale care stabilesc competența autorităților, în speța de față Guvernul României, pe de-o parte și Consiliului Economic și Social, respectiv Consiliul Legislativ, pe de altă parte, prin Decizia nr.611 din 3 octombrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.877 din 7 noiembrie 2017, paragraful 106, s-a arătat că statul de drept presupune punerea în aplicare a prevederilor explicite și formale ale legii și ale Constituției. Cu alte cuvinte, „sub aspectul colaborării loiale între instituțiile/autoritățile statului, o primă semnificație a conceptului o constituie respectarea normelor de drept pozitiv, aflate în vigoare într-o anumită perioadă temporală, care reglementează în mod expres sau implicit competențe, prerogative, atribuții, obligații sau îndatoriri ale instituțiilor/autorităților statului.” Prin urmare, „**colaborarea loială presupune, dincolo de respectul față de lege, respectul reciproc al autorităților/instituțiilor statului, ca expresie a unor valori constituționale asimilate, asumate și promovate, în scopul asigurării echilibrului între puterile statului. Loialitatea constituțională poate fi caracterizată, deci, ca fiind o valoare-principiu intrinsecă Legii fundamentale, în vreme ce colaborarea loială între autoritățile/instituțiile statului are un rol definitoriu în implementarea Constituției.**” (paragraful 107)

1.3 Adoptarea ordonanței s-a făcut în lipsa avizului de oportunitate al Departamentului pentru Relația cu Parlamentul din cadrul Secretariatului General al Guvernului

Așa cum reiese din Avizul nr. 1134/06.11.2020 al Consiliului legislativ, cât și din adresa nr.R481/11.03.2021 a Consiliului legislativ , nu a fost transmis avizul de oportunitate al Departamentului pentru relația cu Parlamentul din cadrul Secretariatului General al Guvernului.

Așa cum reiese și din adresa nr. 15C/134/rp/2021, avizul a fost emis la o zi după adoptarea Ordonanței de urgență nr. 192/2020.

Potrivit art. 31 alin.1) al REGULAMENTULUI din 10 mai 2009 privind procedurile, la nivelul Guvernului, pentru elaborarea, avizarea și prezentarea proiectelor de documente de politici publice, a proiectelor de acte normative, precum și a altor documente, în vederea adoptării/aprobării, aprobat prin HG nr. 561/2009, *proiectele de ordonanță de urgență sunt avizate de către Secretariatul General al Guvernului din punctul de vedere al oportunității promovării acestora, în sensul motivării situației extraordinare a cărei reglementare nu poate fi amânată, precum și a prezentării consecințelor neadoptării proiectului de act normativ în regim de urgență.*

În continuare, la art. 31 alin.3) se prevede că după obținerea tuturor avizelor, ordonanțele de urgență vor fi prezentate în reuniunea de lucru pregătitoare, iar apoi vor fi incluse pe agenda de lucru a ședinței Guvernului.

Motivul pentru care legiuitorul delegat a înțeles să includă această prevedere în Regulamentul său este tocmai pentru asigurarea bunei desfășurări a raporturilor constituționale dintre Guvern și Parlament[art. 5 alin.2 din HG nr. 137/2020]

Legiuitorul constituant a prevăzut la art. 1 alin.5) din Constituție că în România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie. *Lato sensu, conceptul de lege prevăzut de prima normă constituțională cuprinde: legile constituționale, organice și ordinare, decretele, ordonanțele Guvernului, hotărârile de Guvern, ordinele, instrucțiunile și reglementările conducătorilor organelor centrale ale administrației de stat, actele normative emise de autoritățile administrației publice*[Maria Fodor, Drept Civil: Teoria generală, Universul Juridic 2017]

Încălcându-și propriul regulament, legiuitorul delegat a înfrânt principiul legalității, golind de conținut una din atribuțiile prevăzute în sarcina Departamentului pentru Relația cu Parlamentul din cadrul Secretariatului General al Guvernului

Referitor la existența sau solicitarea unor avize în procedura de elaborare a actelor normative Curtea Constituțională a statuat că acestea sunt aspecte ce țin de respectarea obligațiilor legale ale

autorităților implicate în această procedură și, implicit, ca vizând o eventuală neconstituționalitate a actelor normative. De asemenea, Curtea a subliniat că principiul legalității prevăzut de dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție impune ca atât exigențele de ordin procedural, inclusiv obținerea avizelor, cât și cele de ordin substanțial să fie respectate în cadrul legiferării, acestea fiind instrumente pentru asigurarea dezideratului calității legii, o lege care să slujească cetățenilor, iar nu să creeze insecuritate juridică (Decizia nr. 139/2019 sau Decizia nr. 29/2020).

2. Încălcarea art. 115 alin. 4) din Constituție în ceea ce privește art. I pct. 1 privind purtatul măștii

În preambulul actului normativ OUG nr.192/2020 s-a prevăzut că Legea nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, cu modificările și completările ulterioare, prevede la art. 38 alin. (1) faptul că „pe durata stării de alertă, activitățile didactice ce impun prezența fizică a antepreșcolărilor, preșcolărilor și elevilor în unitățile de învățământ se pot suspenda, la propunerea consiliului de administrație a unității de învățământ preuniversitar, cu avizul inspectoratului școlar județean/Inspectoratului Școlar al Municipiului București și al direcției de sănătate publică județene/Direcției de Sănătate Publică a Municipiului București și cu aprobarea prin hotărâre a comitetului județean pentru situații de urgență/Comitetului Municipiului București pentru Situații de Urgență, pe baza argumentelor legale privind starea de sănătate”. Știind că anul școlar este în desfășurare și că termenul pentru asigurarea cadrului legal necesar este foarte scurt, este necesară o nouă reglementare care să asigure o bună protecție a dreptului la sănătate corelat cu asigurarea dreptului la învățatură. Caracterul urgent al prezentului act normativ decurge din faptul că starea de urgență, precum și starea de alertă se instituie numai în situații excepționale, cu aplicabilitate limitată atât în timp, iar suspendarea activităților didactice de predare, evaluare, care presupun interacțiunea față în față, poate să fie dispusă de autoritățile din domeniu și în afara acestor situații deosebite fundamentat pe baza deciziilor dispuse de Comitetul Național pentru Situații de Urgență. În condițiile unei potențiale limitări a interacțiunii la clasă/cursuri este imperios necesar să asigurăm cadrul juridic adecvat și implicit securitatea raporturilor juridice în privința asigurării dreptului fundamental la învățatură, corelat cu asigurarea dreptului la sănătate. Având în vedere faptul că neadoptarea prin ordonanță de urgență a acestor măsuri imediate și a reglementărilor pentru implementarea lor poate genera disfuncționalități majore cu efecte negative asupra bunei desfășurări a activităților din sistemul național de învățământ, dar și asupra beneficiarilor dreptului la învățatură, întrucât educația constituie prioritate națională a Guvernului și în considerarea necesității instituirii, inclusiv la nivel legislativ, în contextul existenței unei situații excepționale care împiedică interacțiunea față în față, a unor mecanisme care să asigure, în mod adecvat și cu prioritate, exercitarea dreptului fundamental la învățatură și având în vedere obligația constituțională în sarcina autorităților statului de a lua măsuri pentru asigurarea acestui drept, pentru că se impune instituirea cadrului legal

pentru asigurarea activităților didactice și în condițiile epidemiologice actuale, stabilit de Comitetul Național pentru Situații de Urgență, având în vedere faptul că neadoptarea acestor măsuri are efecte negative asupra bunei desfășurări a activităților din sistemul național de învățământ, dar și asupra elevilor în contextul existenței unei situații excepționale care împiedică interacțiunea față în față între elevi și cadrele didactice, adoptarea unor mecanisme care să asigure exercitarea dreptului fundamental la învățatură este imperios necesară. Știind că anul școlar este în desfășurare și în regim de urgență, unitățile de învățământ, cadrele didactice trebuie să știe cum să își organizeze activitatea de predare-învățare-evaluare, prin asigurarea dreptului atât la educație, cât și la sănătate al elevilor. **Deoarece toate aspectele de mai sus vizează interesul elevilor și constituie o situație extraordinară a cărei reglementare nu poate fi amânată, se propune adoptarea de urgență a proiectului propus.** Întrucât în actualul context epidemiologic se impune adaptarea cadrului legal prin stabilirea posibilității luării unor decizii aplicate și adaptate nevoilor locale, având în vedere situațiile specifice fiecărei unități administrativ-teritoriale, iar în condițiile unei potențiale limitări a interacțiunii la clasă/cursuri, dar și la nivel național, este imperios necesară asigurarea cadrului juridic adecvat și implicit securitatea raporturilor juridice în privința asigurării dreptului fundamental la învățatură, **luând în considerare necesitatea asigurării unei protecții adecvate pentru beneficiarii primari ai dreptului la învățatură, studenți și personalul din sistemul național de învățământ, Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.**

Nota de fundamentare este prezentă. Este astfel îndeplinită, din punct de vedere formal, cerința impusă de art.30 alin.(1) lit.b) din Legea nr.24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, în sensul existenței unui instrument de motivare. Aplicând însă dispozițiile art.1 alin.(5) din Constituție, cu raportare la cele ale art.30- 32 din Legea nr.24/2000, circumscrise cerințelor de calitate și predictibilitate a legii impuse de textul constituțional de referință, acestea stabilesc o serie de reguli în privința conținutului instrumentului de motivare, menite să asigure o fundamentare temeinică proiectului de ordonanță. Or, văzând conținutul notei de fundamentare, se observă că este deficitară sub acest aspect: nu rezultă cerințele care au reclamat intervenția normativă a implementării măsurii de port al măștii în toate spațiile publice, de natură a valida și justifica urgența acestei măsuri. Urgența, rezumându-se doar la măsuri necesare a impacta sistemul educațional, **care vizează interesul elevilor și constituie o situație extraordinară a cărei reglementare nu poate fi amânată**, nu încorporează nicidecum oportunitatea implementării unei măsuri de natură a impacta desfășurarea întregii activități a populației României, precum purtatul măștii. Mai mult, lipsește prezentarea impactului social asupra populației generale, urmare a măsurii preconizate, cu încălcarea art. 31 alin.1 lit b) din Legea 24/2000.

Prin urmare, lipsa situației extraordinare care a determinat implementarea măsurii portului măștii atrage neconstituționalitatea extrinsecă a dispozițiilor art. I pct. I din OUG 192/2020.

3 Încălcarea art. 53, art. 115 alin. 6) din Constituție și ale art. 147 alin.4) din Constituție în ceea ce privește art. I pct. 1 privind purtatul măștii

În jurisprudența sa recentă, unitară și constantă, Curtea Constituțională a României a reținut că drepturile și libertățile pot fi **restrânse doar prin lege, ca act formal al Parlamentului**.

În cauza dedusă judecării, se aplică *mutatis mutandis*, cele reținute de Curtea Constituțională a României, prin Decizia de admitere nr. 152/06.05.2020, opozabilă erga omnes, deci și Guvernului României:

82. [...] Potrivit normei constituționale, exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns **numai prin lege** și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav. Restrângerea poate fi dispusă numai dacă este necesară într-o societate democratică. Măsura trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o (care este aceeași cu cea care a determinat instituirea stării de urgență), să fie aplicată în mod nediscriminatoriu și fără a aduce atingere existenței dreptului sau a libertății.

111. [...] **ordonanța de urgență** nu poate fi însă adoptată în domeniul legilor constituționale, **nu poate afecta** regimul instituțiilor fundamentale ale statului, **drepturile, libertățile și îndatoririle** prevăzute de **Constituție**, drepturile electorale și nu poate viza măsuri de trecere silită a unor bunuri în proprietatea publică. Întrucât prevederile constituționale stabilesc cadrul și limitele exercitării delegării legislative, condiționând legitimitatea și deci constituționalitatea ordonanțelor Guvernului de îndeplinirea unor cerințe exprese, calificate în jurisprudența Curții Constituționale drept criterii de constituționalitate, cu privire la îndeplinirea sau neîndeplinirea exigențelor constituționale se poate pronunța doar instanța constituțională.

9. [...] **Art. 115 alin. (6) din Constituție** susține interpretarea dată **art. 53** de Curtea Constituțională după revizuirea **Constituției**, în sensul că **restrângerea exercițiului unor drepturi nu este posibilă pe calea actelor de delegare legislativă de vreme ce ordonanțele de urgență nu sunt expres menționate în art. 53 și nici nu pot afecta „în sens negativ” (a se vedea Decizia nr. 1.189/2008) „drepturile, libertățile și îndatoririle prevăzute de Constituție”**. – opinie separată a doamnelor judecătorești dr. Livia Doina Stanciu și prof.dr. Elena Simina Tănăsescu.

Măsura purtării măștii afectează în sens negativ libertatea de mișcare și dreptul la viață intimă și privată (dreptul de a dispune de sine însuși), ba chiar dreptul la sănătate în cazul meu. Prin urmare, restrângerea acestor drepturi prin OUG nu este posibilă, în lumina jurisprudenței recente a Curții Constituționale.

În concluzie, nesocotirea dispozițiilor art. 53 coroborate cu cele ale art. 115 alin.6) privind delegarea legislativă și ale art. 147 alin.(4) potrivit cărora deciziile Curții Constituționale sunt general obligatorii, atrag neconstituționalitatea intrinsecă a dispozițiilor art. I pct. I din OUG 192/2020.

Față de aceste motive de fapt și de drept, solicit sesizarea Curții Constituționale, care urmează să rețină, să examineze și să se pronunțe cu privire la excepția de neconstituționalitate așa cum a fost formulată.

ADRIAN SECU

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO